

Publicerad 2016-03-27 18:25 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

jag vilar vid min källa

Knappt kännbara vindilar flyttar sig över blankisen. En låg sol gör sitt bästa med våren och vattnet bryter igenom på sina ställen. En gång parkerade vi bilarna mellan pimpelhålen och renskinnen. På något sätt i denna moderna tid är det mer stilla här nu. Mitt barn kör ved över isen och de andra gör sina saker på annat håll. Långt bort. När kvällen kommer tänder vi några ljus och slår upp ett glas vin. Tekniken lägger vi åt sidan och ser varandra i ögonen när vi talar. Vi berättar viktiga saker för varandra och vet att vi alltid kommer att ha varandra. Kanske inte precis lika som nu, men alltid på något sätt. Du vill inte att jag ska göra för mycket stenpartier på tomten. Håll den i skog säger du, om några år kanske det springer barnbarn där. Jag ler innanför bröstbenet och förstår att du är vuxen nu.

~

Det plingar i min telefon och jag kan se dig i en framtid vid eldstaden koka mitt kaffe hett.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten